

ת"פ (חיפה) 37987-11-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד אלאמיר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37987-11-23 מדינת ישראל נ'
אלאמיר(עציר) ואח'

לפני כב' הנשיא, השופט אבי לוי

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה
נגד

1. מוחמד אלאמיר
2. אברהים אלאמיר
3. אחמד אלאמיר (עציר)

הנאשמים

גזר דין

כללי

הנאשמים - מוחמד אלאמיר (להלן: "**נאשם 1**"), אברהים אלאמיר (להלן: "**נאשם 2**") ו-אחמד אלאמיר (להלן: "**נאשם 3**"), הורשעו ביום 27.6.24, על סמך הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב-אישום מתוקן שהוגש נגדם, שעניינו **עבירות סמים**, בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג 1973 (להלן: "**הפקודה**").

נאשם 1 ו-נאשם 2 הורשעו בעבירת **סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, בניגוד לסעיף 7(א) ו-(ג) רישא לפקודה, ולסעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

נאשם 3 הורשע בעבירת **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, בניגוד לסעיפים 7(א) ו-(ג) רישא לפקודה ולסעיף 29 לחוק, וכן בעבירה של החזקת כלים בניגוד לסעיף 10 רישא לפקודה.

במעמד הכרעת-הדין הכרזתי על הנאשמים "סוחרי סמים", כמשמעות המונח בסעיף 36א(ב) לפקודה. כפועל יוצא מכך, הוריתי על חילוט הרכוש ששימש לביצוע העבירות, כדלקמן: משקל דיגיטלי, שלוש מטחנות, שלוש מריות, ארבעה מכשירי-קשר, ושני מכשירי DVR.

יצוין, במעמד ההכרזה ניתן גם צו להשמדת הרכוש ששימש לביצוע העבירות, מיום 27.6.24.

יצוין כי הנאשמים עצורים במסגרת תיק זה מיום 30.10.23 ועד לתום ההליכים המשפטיים נגדם; נאשם 2 הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני, החל מיום 15.1.24.

עובדות כתב-האישום המתוקן

הנאשמים הינם אחים. ביום 1.8.22, שכר נאשם 1 בית מגורים בכפר אעבלין (להלן: "הבית"), מבעלי

הבית - עודה ועטאף אבו דיאב. נאשם 3 החזיק בבית סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, ובסיוע נאשמים 1 ו-2, הכינו אותם לאריזה ולמכירה. כמו כן, התקינו הנאשמים מצלמות אבטחה מחוץ לבית, והתקינו מסכי טלוויזיה באחד מחדרי הבית, אשר הקרינו את המצולם בחוץ. בנוסף, החזיקו הנאשמים בארבעה מכשירי-קשר אלחוטיים, על מנת להיערך לאפשרות של חיפוש משטרתית בבית. ביום 30.10.23 החזיק נאשם 3 בבית, סם מסוכן מסוג הרואין, במשקל נטו של כ-194.9 גרם, מתוכם כ-52 גרם מחולקים ל-10 אריזות פלסטיק. נאשמים 1 ו-2 ישבו בבית, בסמוך לסם המסוכן וסייעו לנאשם 3 להחזיק אותו, תוך שנאשם 2 מחזיק במכשיר-קשר אלחוטי ונאשם 1 צופה על המתרחש במסדרון הכניסה לבית. בנוסף לכך, החזיק נאשם 3 בכלים המשמשים להכנה ולאריזה של הסם המסוכן, לרבות - משקל דיגיטלי, 3 מטחנות ו-3 מריות מתכת.

תסקיר שירות המבחן - נאשם 2

בעניינו של הנאשם 2, אברהם אל אמיר, נערך תסקיר על-ידי שירות המבחן, תסקיר מיום 14.10.24 (להלן: "**התסקיר**"), ולפיו קיימת היכרות מוקדמת של שירות המבחן עימו, שמקורה בהכנת תסקיר המעצר בעניינו. בתסקיר מתואר כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, אינו עובד מזה מספר שנים עקב מחלת הסרטן ממנה סובל [שירות המבחן אף עיין במסמכים רפואיים אודות מצבו הבריאותי]. צוין כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, וכי לא נפתחו נגדו תיקים פליליים בתקופה בה היה נתון בפיקוחם. עוד מתואר כי הנאשם נולד וגדל בעיר לוד, אולם עקב סכסוך משפחתי הוא עבר עם משפחתו להתגורר בכפר-קאסם, ולפני מספר שנים עבר להתגורר בכפר אעבלין. צוין כי הנאשם נתון במעצר באיזוק אלקטרוני בבית המשפחה באעבלין (החל מיום 15.1.24). עוד פורטו נסיבות חייו של הנאשם והרקע התעסוקתי שלו. צוין, כי בגיל שנה נפל מגובה ונפגע בראשו ותקופה ממושכת היה בהליכי שיקום וכתוצאה מלקויות התפתחותיות שולב בחינוך המיוחד. ניתן לו טיפול תרופתי בשל כך. בפן התעסוקתי, מצוין כי הנאשם החל לעבוד עוד מאז היותו נער בעבודות שונות. מתואר כי הנאשם שמר לאורך חייו על תפקוד תעסוקתי, עד לפני מספר שנים, אז התגלתה אצלו מחלת הסרטן שבגינה הפסיק לעבוד, עבר מספר ניתוחים והוא מקבל עד היום טיפול תרופתי רציף. צוין כי בשל מחלתו הוא התקיים בעבר מקצבת נכות, וכיום מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה, בשל היותו עצור בביתו. עוד צוין, כי הנאשם תיאר מצב כלכלי יציב, אולם מבחינה רגשית הוא תיאר קשיים הנובעים ממחלתו. בבחינת התייחסותו של הנאשם לעבירה, עולה כי הנאשם לא קיבל אחריות למעשים בהם הורשע, שלל כל התנהלות עוברת חוק וטען כי אינו יודע למי שייכים הסמים שנמצאו. עוד הוא שלל קשרים בעלי גוון שלילי בהקשר העבירות שבוצעו ובכלל, ואף שלל שימוש או התנהלות כלשהי סביב חומרים ממכרים. מתואר כי בלטה אצל הנאשם עמדה של מיקוד שליטה חיצוני וכי לא ראה כשלים בהתנהלותו ברקע ביצוע העבירות. צוין כי הנאשם התנהל במגמה של הסתרה ונטה לגונן על בני-משפחתו, ואף צוין כי שירות המבחן התרשם שבמידה ויידרש להפגין נאמנות למשפחתו יעשה זאת, גם במחיר של עבירה על החוק. בעת הערכת גורמי הסיכון לביצוע עבירות בעתיד, נלקחו בחשבון תנאי גדילתו של הנאשם, לרבות חשיפתו בגיל צעיר להתנהגות עוברת חוק, וכן עמדתו כלפי המעשים בהם הורשע, לרבות העדר יכולתו לערוך התבוננות פנימית כלשהי ולבחון את התנהלותו. עוד נלקח בחשבון העדר עברו הפלילי, והעובדה כי זוהי מעורבותו הראשונה במעשים פליליים, וצוינה התרשמותו של שירות המבחן כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מציב גבולות, בעת הנוכחית. עוד צוין, כי הנאשם הינו בעל משפחה, המבקש לקיים אורח חיים תקין. בבחינת הערכת גורמי הסיכון, עולה כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות

בעתיד, בין היתר, לאור זאת שלא ביטא נזקקות טיפולית. לסיכום, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, וצוין כי ככל ויחליט בית-המשפט על הטלת ענישה מוחשית מציבת גבולות, יש לשקול את האפשרות למתן מענה רפואי לנאשם, נוכח מצבו הבריאותי.

תסקיר משלים - נאשם 2

תסקיר משלים, מיום 25.11.24, נערך לנאשם 2 בהמשך לתסקירו הקודם (להלן: "**התסקיר המשלים**"). במסגרתו, שב ובחן שירות המבחן את התייחסותו של הנאשם לעבירה בה הורשע, ובחן את מידת אחריותו לאותה עבירה. פורט שם כי הנאשם נטה להרחיק עצמו מכל התנהגות עוברת חוק, ולטענתו לא ידע כלל על הסמים שנתפסו באירוע. עוד פורט שם, כי הנאשם מסר שהודאתו בעבירה נבעה מתוך לחץ חיצוני שהופעל עליו, וכי אין לו כלל קשר לסמים שנתפסו או לסמים בכלל. צוין כי הנאשם שלל כשלים מצדו בעת ביצוע העבירה, הכחיש באופן גורף את מעורבותו, ושלל כוונה לבצע את העבירה. התרשמות שירות המבחן היא שלא חל שינוי כלשהו בעמדתו של הנאשם סביב העבירה בה הורשע, הנאשם שב על עמדתו לפיה לא ביצע אותה, לא קיבל עליה אחריות ואף צוין כי שלל את רצונו להודות בביצועה לאורך כל ההליך הפלילי. לאור זאת, סבר שירות המבחן כי אין באפשרותו להוסיף על התסקיר הקודם, ומשכך, חזר על המלצתו כפי שפורטה שם.

הראיות לעניין העונש

המאשימה

במסגרת ראיות התביעה לעניין העונש, הגיש הפרקליט המלומד, עו"ד ראיד רחאל, תדפיסי רישום פלילי בעניינם של הנאשמים 1 ו-3:

תדפיס רישום פלילי בעניינו של נאשם 1 (סומן **טעת/1א**), ולפיו לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל, בין היתר, שש הרשעות בעבירות שונות: עבירות סמים (סחר והחזקה), העלבת עובד ציבור, הכשלת מעצר או חיפוש חוקי, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב, החזקת נשק קר, עבירות בנשק, קשירת קשר לביצוע פשע; בגין עבירות אלה גם נידון לעונשי מאסר בפועל.

תדפיס רישום פלילי בעניינו של נאשם 3 (סומן **טעת/1ג**), ולפיו קיימת לנאשם הרשעה אחת בתיק שמספרו 36938-12-18 (בבית-משפט השלום כפר-סבא), בגין עבירות של החזקת נשק. במסגרת התיק הנ"ל, נגזר דינו של נאשם זה ביום 6.8.19, והוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 13 חודשים.

יצוין, נאשם 2 נעדר עבר פלילי.

ההגנה

הסנגור המלומד, עו"ד תומר נווה, הגיש מסמכים רפואיים בעניינו של נאשם 1 (סומנו **טעה/1א**), וכן מסמכים רפואיים בעניינו של נאשם 2 (סומנו **טעה/1ב**).

בנוסף, העידה בפניי אמו של נאשם 2, הגב' ספיה אל אמיר. במסגרת עדותה, סיפרה אודות בנה

החולה, אברהם, ציינה כי היא זו שמטפלת בו ודואגת לו, ושהיא נוהגת ללכת עמו לביקורים אצל רופאים. עוד ציינה כי בנה איננו עובד, הוא גר עמה באותו הבית באעבלין. באשר למה שמסר בנה בפני קציני שירות המבחן (וגם עלה בתסקיר), אמרה כי בנה מבולבל ולכן שינה את גרסתו. הסבירה כי הדבר נובע עוד מינקותו, ומכך שנפל על ראשו ונגרם לו שטף דם בראש.

הטיעונים לעניין העונש

המאשימה

המאשימה הגישה מטעמה את טיעוניה לעונש בכתב (סומנו **טעת/2**), והוסיפה עליהם בעל-פה במסגרת הדיון. במסגרתם, עמדה על **הערכים המוגנים** שנפגעו ממעשיהם של הנאשמים: שמירה על הסדר החברתי, שמירה על שלטון החוק, הגנה על שלום הציבור. המאשימה הדגישה את הצורך בהגנת הציבור מפני נזקי הסמים, לרבות מניעת השלכות פלילית חברתיות, הנובעות מהשימוש בסמים. הודגש כי מדובר בפגיעה רחבת היקף, אשר השלכותיה ניכרות לא פעם על הפרט ועל משפחתו בתחומים שונים, ביניהם - הבריאות, הכלכלי, החברתי והנפשי. היא ציינה את המדיניות המחמירה הנהוגה כחלק מהמאבק בהתפשטות השימוש בסמים.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את הנסיבות המחמירות הקשורות בביצוע העבירות:

חלקם היחסי של הנאשמים בפרשה - פירטה את המעשים של כל אחד מהנאשמים, והדגישה כי אמנם נאשמים 1 ו-2 הורשעו בסיוע בלבד לנאשם 3 (בעוד שנאשם 3 הורשע בעבירה המושלמת), אולם המדובר בפעולות שתרמו לתכנון הפרשה ועלו כדי "סיוע משמעותי". פורט כי מדובר בפרשה שתחילתה בשכירת הבית על-ידי נאשם 1 לצורך החזקת הסמים, המשכה בהתקנת מצלמות אבטחה, התקנת מסכי טלוויזיה, והצטיידות במכשירי-קשר לצורך אבטחת הסמים, ושיאה בשמירה פיזית על הסמים, באופן המאפשר את אריזתם. בנוגע לאריזת הסמים, הובהר כי הדבר עשוי ללמד על תכנון וכוונה אפשרית של אריזת הסמים לשם סחר.

יכולתם של הנאשמים להבין את הפסול במעשיהם - נטען כי הנאשמים הבינו את מעשיהם ואת השלכותיהם.

הנזק שנגרם והנזק שהיה צפוי להיגרם - המאשימה ציינה את הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים, ככלל, כתוצאה משימוש בסמים ועמדה על כך שמדובר בפגיעה רחבת היקף. המאשימה הדגישה כי בנסיבות המקרה דנן, המדובר בכמות גדולה מאוד של סם מסוכן. עוד הדגישה כי מדובר בסם המוגדר כ"סם קשה", ומשכך השפעתו גדולה יותר.

בנוסף לאמור, סקרה המאשימה פסיקה המתאימה לשיטתה לנסיבות המקרה. לסיכום, עתרה למתחמים נפרדים עבור כל אחד מהנאשמים:

בעניינו של **נאשם 1**, עתרה למתחם עונש הנע בין 30 - 54 חודשי מאסר בפועל (יצוין כי בטיעוניה הכתובים עתרה המאשימה למתחם שנע בין 30 - 48 חודשי מאסר בפועל);

בעניינו של **נאשם 2**, עתרה למתחם עונש הנע בין 24 - 36 חודשי מאסר בפועל;

בעניינו של **נאשם 3**, עתרה למתחם עונש הנע בין 48 - 72 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען: הנאשמים אינם קטינים, הם אינם סובלים מלקות כלשהי, ואין למצוא בעניינם קירבה כלשהי לסייג לאחריות פלילית; הנאשמים הודו בעובדות כתב-האישום המתוקן, בטרם החלו להישמע הראיות בתיק, וחסכו בכך בזמן שיפוטי יקר ;

באשר לעברם הפלילי של הנאשמים - הדגישה כי לנאשם 1 עבר פלילי עשיר הכולל שש הרשעות, בין היתר בעבירות דומות, אותן היא פירטה בהרחבה במסגרת טיעוניה. כמו כן, לחובת הנאשם 3 רשומה הרשעה אחת קודמת משנת 2019, בתחום עבירות הנשק.

באשר לתסקירי המבחן שנערכו לנאשם 2 - הפנתה המאשימה למסקנותיו והמלצותיו של שירות המבחן, ולכך שלא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו של נאשם 2. עוד ציינה כי שירות המבחן העריך שקיימת מסוכנות מצד הנאשם להישנות עבירות דומות בעתיד. עוד צוין ביחס לתסקיר המשלים, כי גם במסגרתו נותר הנאשם 2 בעמדתו, לא קיבל אחריות על ביצוע העבירה בה הורשע, הרחיק עצמו ממנה וכי הוא נעדר יכולת מצדו לזהות את הכשלים האישיים שלו. צוין, כי לאור זאת נותרה עמדת שירות המבחן בעינה.

לסיכום, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

בעניינו של **נאשם 1**, ביקשה לגזור את עונשו ברף האמצעי-גבוה של המתחם שייקבע, וזאת לנוכח עברו הפלילי המכביד, הכולל גם עבירות בתחום הסמים. בנוסף, עתרה המאשימה להטיל עונש מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, ולחייב הנאשם בקנס כספי;

בעניינו של **נאשם 2**, ביקשה המאשימה לגזור את עונשו בתחתית המתחם שייקבע, וזאת לנוכח היותו נעדר עבר פלילי ולאור העובדה כי הוא סובל ממחלת הסרטן. בנוגע לנאשם זה, לקחה המאשימה בחשבון גם את המלצת שירות המבחן בעניינו ואת העובדה כי לא ניתנה לגביו המלצה שיקומית. בנוסף, עתרה המאשימה להטיל עונש מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, ולחייב הנאשם בקנס כספי;

בעניינו של **נאשם 3**, ביקשה המאשימה לגזור את עונשו ברף האמצעי-נמוך של המתחם שייקבע, וזאת לנוכח הרשעתו הקודמת בעבירות של החזקת נשק והחזקת סכין (משנת 2019). בנוסף, עתרה המאשימה להטיל העונשים הבאים על הנאשם: מאסר מותנה ארוך וממשי; קנס כספי; פסילה בפועל ופסילה מותנית.

ההגנה

בא-כוח הנאשמים השמיע את טיעוני ההגנה לעניין העונש בעל-פה, במסגרת הדיון. יצוין, כי בפתח הדיון ועוד בטרם שמיעת טיעוני ההגנה - פניתי לנאשם 2 וביקשתי התייחסותו לאור הנטען בתסקיריו, לפיהם הוא שולל את מעורבותו במעשים ומכחיש לקיחת אחריות לביצוע העבירה. בתגובה, השיב הנאשם 2 כי הייתה בינו לבין אנשי שירות המבחן אי-הבנה, ככל הנראה בשל פערי שפה. הנאשם מסר

בפניי כי מה שנכתב בכתב-האישום המתוקן ואשר בעשייתו הודה בעבר לפניי זו האמת.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען הסנגור כי מבחינה עובדתית נאשם 3 הוא בבחינת 'מבצע עיקרי', וכי נאשמים 1 ו-2 הם בבחינת 'מסייעים'. עוד הדגיש כי אין המדובר בעבירת "סחר".

במסגרת טיעוני, עמד הסנגור על פסיקה המתאימה לשיטתו לנסיבות המקרה דנן, וגם הגיש בעותקי נייר את פסקי-הדין אותם ציין. בהמשך לכך, עתר הסנגור למתחמי העונש הבאים עבור כל אחד מהנאשמים:

בעניינו של **נאשם 1**, עתר למתחם עונש הנע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל;

בעניינו של **נאשם 2**, עתר למתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל;

בעניינו של **נאשם 3**, עתר למתחם עונש הנע בין 24 - 36 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות המקלות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טען הסנגור כי הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה ולקחו אחריות על מעשיהם; כמו כן, חסכו בזמן שיפוטי יקר ובעדותם של 25 עדי תביעה.

עוד עמד הסנגור על נסיבותיו האישיות של כל אחד מהנאשמים וביקש לגזור עונשם בהתאם:

בעניינו של **נאשם 1**, טען כי מדובר בנאשם שהקים משפחה, אב לארבעה ילדים קטינים; טען כי הנאשם סבל כל חייו מאלימות מתמשכת מצד אביו; ציין כי גדל בבית בו המצב הסוציו-אקונומי היה קשה ולמרות זאת עשה כל שבידו כדי להקים משפחה; ציין כי בשנת 2020 עבר תאונת דרכים קשה אשר בעקבותיה עבר טיפולים ממושכים, ובגינה הוא סובל עד היום מכאבי תופת ומתופעות לוואי נוספות (אשר מטעמי צנעת הפרט לא יפורטו כאן); עוד ציין כי אמנם מדובר באדם שיש לחובתו הרשעות קודמות, אולם האחרונה שבהן משנת 2011.

לאור האמור, ביקשה ההגנה לגזור את עונשו של **נאשם 1** ברף התחתון של המתחם אשר הציעה.

בעניינו של **נאשם 2**, טען כי מדובר בנאשם שהינו נעדר עבר פלילי; הדגיש כי הנאשם סובל ממספר גדול של תחלואים, לרבות מחלת הסרטן ולרבות בעיות קוגניטיביות שונות (הנובעות מבעיות התפתחותיות עוד מאז היוולדו). בעניין זה הופנית לעדותה של האם (הגב' ספיה אל אמיר), בה הסבירה את הרקע למצבו הקוגניטיבי הירוד של נאשם 2 ותיארה בה גם את מצבו הרפואי הקשה בשל מחלת הסרטן; עוד ציין הסנגור כי הנאשם סובל מנכות בשיעור של 100%, אינו יודע קרוא וכתוב, למד כל חייו במסגרות "חינוך מיוחד"; עוד הוא ציין כי הנאשם שוהה כמעט שנה במעצר באיזוק אלקטרוני ואינו יוצא מביתו ללא אישור;

לאור מצבו הבריאותי, ביקשה ההגנה להקל בעונשו של **נאשם 2** באופן משמעותי, ולגזור אותו בתוך המתחם אשר הציעה.

בעניינו של **נאשם 3**, טען כי מדובר בנאשם אשר נפגע עקב מעצרו במישורים שונים, לרבות אירוסים שבוטלו על-ידי ארוסתו, ולרבות קשיים כלכליים אליהם נקלע; עוד טען כי הבית שבנה הנאשם נהרס עקב תוספת בנייה בבית, ומאחר שלא יכול היה להגיש התנגדות להריסה בשל מעצרו; ציין כי מדובר בנאשם בעל הרשעה אחת בלבד, והדגיש כי היא אינה מצויה בתחום העבירות המיוחסות לו כעת.

לאור האמור, ביקשה ההגנה לגזור את עונשו של **נאשם 3** ברף התחתון של המתחם אשר הציעה.

דברם של הנאשמים

במסגרת הדיון, פנו כל אחד מהנאשמים לבית-המשפט:

נאשם 1 - מסר כי מאז שחרורו ממאסר בשנת 2015 הוא התחתן והקים בית ותיאר כי השתתף בתוכניות שיקום. עוד מסר כי בשנת 2020 עבר תאונת דרכים קשה, ומאז שאירעה הוא יושב בבית ומקבל טיפולים בשל מצבו הרפואי;

נאשם 2 - מסר כי הוא מתנצל על כך שהביא את משפחתו למצב זה, אמר כי הוא מתנצל על מעשיו אותם הגדיר כ"טעות", והבטיח שלא לחזור עליהם. כמו כן, ביקש לתת לו הזדמנות;

נאשם 3 - מסר כי מה שאירע היה בטעות.

דיון והכרעה

כידוע, לצריכת סמים תחלואות רבות בקרב המשתמשים בהם ובקרב בני משפחותיהם. נזקי הסמים, אשר באים לידי ביטוי במישורים שונים, הם אדירים ולעיתים גם בלתי-הפיכים. יצוין, ככלל, כי עבירות הסמים יוצרות סביבן מעגל פשיעה רחב היקף, ובכך למעשה הן תורמות להגברת הפשיעה הכללית בחברה.

בית-המשפט העליון הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעייהן, אשר תתמוך במאבק למיגורן. בעניין זה יפים הם דבריו של כב' השופט נ' הנדל ב-ע"פ 6165/16 **יעקב כהן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.7.17), בפסקה 3:

"בית משפט זה קבע, ושב וקבע, כי **נגע הסמים פושה בארצנו ומתפשט בכל פינות החברה**. כך, למשתמשים בסם, שבהמשך נופלים קורבן להתמכרותם, וכך לאלה שאינם משתמשים בסם, האזרחים מן השורה, אשר חשופים לפגיעה ברכושם בשל תעשיית הסמים. **הענישה חייבת להיות קשה וברורה במטרה להרתיע...**"

בפרט, דברים אלה נכונים לעבירות מסוג החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בעניין זה יצוין ע"פ 1345/08 **ארקדי איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.5.09), פסקה כ"ג:

"**אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר**

להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. **עבירה זו היא תאומתה**
הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר
עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר..."

ככלל, בעת ביצוע מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם - ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך החברתי בו פגעו המעשים, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמי שיקום או הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשמים בשים לב לנסיבותיהם האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים בביצוע העבירות.

תחילה, אדון בעניינו של **נאשם 3**, שכן הוא המבצע העיקרי בפרשה:

בכל הנוגע **לערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו ממעשיו של נאשם 3, הרי שמדובר בפגיעה בערך שעניינו שמירה על בריאות-הציבור, ופגיעה בהגנת הציבור הרחב מפני עבירות נלוות לעבירות הסמים. נראה כי נוכח אופיו של הסם שהוחזק וכמותו, נוכח התכנון הרב, ולנוכח האופן בו פעל הנאשם - ראוי לקבוע כי **מידת הפגיעה בערכים הללו היא מהותית**.

על מנת לשרטט את מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 3, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות של **החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית**. נמצאתי למד, כי עמד בית-המשפט העליון, לא פעם, על הצורך למגר את הפצתם של הסמים המסוכנים (ובפרט את הקשים שבהם), באמצעות נקיטת 'יד קשה' כלפי ה"סוחרים", תוך דגש על הצורך בניתוק שרשרת הספקת הסם. עוד נקבע, כי בעבירות מסוג זה יש להתייחס, בין היתר, **לסוג הסם ולכמותו** [ראו: ע"פ 1654/16 שרר נ' **מדינת ישראל**, פסקה 9 (ניתן ביום 27.2.17)].

ב-ע"פ 8048/19 **שמעון פיצ'חזה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.6.20) הורשע המערער על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב-אישום מתוקן, בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה, ובהחזקת כלים להכנת סם מסוכן או לצריכתו ללא היתר לפי סעיף 10 לפקודה. באותו מקרה, החזיק המערער בביתו 55 גרם של סם מסוכן מסוג "קוקאין", אשר חולק ל-38 מנות, וכן החזיק במשקל אלקטרוני, ובכסף מזומן בסך של 4,250 ₪. לנאשם עבר פלילי חמור, אך יחד עם זאת תסקיר שירות המבחן שנערך לנאשם היה חיובי והמליץ על עונשים שאינם כוללים מאסר בפועל, בין היתר, בשל נסיבות חייו האישיות של הנאשם. **בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 - 42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪. הערעור בבית-המשפט העליון נדחה.**

ב-ע"פ 971/21 **עמנואל אמאצ'י נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 31.3.21) הורשע המערער על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב-אישום מתוקן, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית

לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה. באותו מקרה, החזיק המערער במשקל כולל של 678.8668 גרם נטו של סם מסוג "קוקאין", כשהוא ארוז ב-43 יחידות. הסם הוחזק בבית עסק השייך למערער, ובמטרה לספק את הסם לאחרים. המערער נעדר עבר פלילי. בעניינו של הנאשם נערך תסקיר שירות המבחן, אשר היה תסקיר חיובי. **בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 - 60 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, ופסילת רישיון נהיגה למשך 11 חודשים מיום שחרורו ממאסר. ערעור שהוגש בעניין מידת העונש לבית-המשפט העליון נדחה.**

ב-ע"פ 4592/15 **אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.2.16) הורשעו המערערים על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בכתב-אישום מתוקן, בעבירת קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ובעבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה. יצוין כי מערער אחד הורשע כ'מבצע עיקרי', והמערער השני הורשע כ'מסייע', בצירוף סעיף 31 לחוק. במקרה זה, החזיק המסייע 481.6 גרם של סם מסוכן מסוג "קוקאין", לצורך העברתו לאדם פלוני, עמו יצר קשר לשם כך. המבצע העיקרי, נהג מונית במקצועו, יצר גם הוא קשר עם פלוני, והם סיכמו ביניהם בנוגע לאיסוף הסם מידי המסייע, ובנוגע למסירת הסם לידי פלוני. ביום המסירה, הגיעו המערערים למקום המפגש ונסעו יחדיו. המבצע העיקרי נסע במוניתו בכביש 4 לכיוון חיפה, כשבחזקתו הסם המסוכן, במטרה להעבירו לפלוני. בדרכו, נעצר על-ידי המשטרה, והסם שבחזקתו אותר כשהוא מוסתר תחת מושב הנהג. מדובר בשני מערערים הנעדרים עבר פלילי. לשני המערערים נערכו תסקירי שירות המבחן, אשר היו תסקירים חיוביים. **בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם זהה ביחס לשני המערערים; מתחם זה נע בין 24 - 72 חודשי מאסר בפועל, וגזר על שניהם עונש זהה של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה מהחזקת רישיון נהיגה וקנס כספי בסך 10,000 ₪. חרף ההבחנה שבוצעה בהגדרתם של המערערים, הערעור בבית-המשפט העליון נדחה ועונשם הזהה נותר על כנו.**

מתחם העונש ההולם - נאשם 3

בבואי לגבש את מתחם העונש ההולם עבור נאשם 3, נתתי את הדעת **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, זאת בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין:**

במקרה דכאן, בוצעו המעשים כפרשה עבריינית מתוכננת ומוקפדת, שכללה את הסתייעותו של נאשם 3 בשני הנאשמים האחרים (ביצוע בצוותא), וכללה, בין היתר, פעולות שונות לצורך ביצוע העבירות המיוחסות לו - שכירת הבית, שימוש באמצעים שונים לצורך אבטחת הסמים (התקנת מצלמות, התקנת מסכי טלוויזיה למעקב אחר המצולם, שימוש במכשירי-קשר עבור יצירת קשר בין הנאשמים), וכן אבטחה פיזית של הסמים על-ידי המסייעים; מעובדות כתב-האישום המתוקן עולה כי הסמים נמצאו בחלקם ארוזים, באריזות פלסטיק (כ-52 גרם שחולקו לעשר אריזות); בנוסף, נמצאו בבית כלים המשמשים לשקילת הסמים ולטחינה שלהם, וכן כלים נלווים נוספים - אשר שימשו את הנאשם לביצוע העבירות [כאמור, הוצא בעניינם צו חילוט רכוש לצורך השמדתם, ביום 27.6.24]. אזכיר, כי נאשם זה הורשע גם לפי סעיף של החזקת כלים ולכן מתחם העונש ההולם בעניינו כולל התחשבות גם בעבירה זו; אזכיר כי הנאשמים הוכרזו כ"סוחרי סמים", ובפרט נאשם זה; אדגיש כי בסם ה"הרואין" עסקין,

שהינו סם מסוכן מאוד, קשה מאוד, שהשפעתו על החברה ועל הציבור היא הרסנית ; כמו כן, המדובר בכמות גדולה של הסם, בהיקף של כמעט 195 גרם.

לאור המקובץ, סבור אני כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם עבור נאשם 3, הנע בין 36 - 66 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

משנקבע מתחם הענישה, בשלה השעה להגדיר את העונש המדויק שיוצב בתוככי מתחם הענישה, תוך התחשבות **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, זאת לפי סעיף 40 יא לחוק העונשין:

נאשם 3 הוא בעל עבר פלילי, שאינו מכביד - קיימת לחובתו הרשעה אחת בתחום הנשק;

כמו כן, לא נעלמו מעיני הנסיבות הבאות: הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם פנה לבית-המשפט והביע חרטה; הנאשם חסך בזמן שיפוטי יקר וכן ייתר את העדתם של עדי התביעה;

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מוטלים על נאשם 3 העונשים כדלקמן -

(א) 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מיום מעצרו.

(ב) 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, כל עבירה כנגד פקודת הסמים המסוכנים שאין עניינה צריכה עצמית בלבד.

(ג) פסילה מקבל או החזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה מיום שחרורו ממאסר.

(ד) קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.5.2025.

תשומת לב הנאשם לכך שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר - הדין, באחת מהדרכים הבאות:

(1) בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה WWW.ECA.GOV.IL;

(2) אמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) במספר הטלפון +35592 או 073-2055000.

(3) במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

כעת, אעבור לדון בעניינם של נאשמים 1 ו-2, שכידוע הם בגדר המסייעים בפרשה:

בכל הנוגע **לערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו ממעשיהם של נאשמים 1 ו-2, הרי שגם כאן מדובר בפגיעה בערך שעניינו שמירה על בריאות-הציבור ופגיעה בהגנת הציבור מפני עבירות נלוות לעבירות הסמים. נוכח אופיו של הסם וכמותו, נוכח התכנון הרב, ולנוכח האופן בו פעלו הנאשמים - הרי שמדובר בפגיעה ממשית, אך כזו אשר פחותה משמעותית מזו של המבצע העיקרי בפרשה (נאשם 3).

ביחס לשני הנאשמים האלה, קרי המסייעים, הוראת החוק בסעיף 32 לחוק העונשין קובעת, ככלל, כי

עונשו של ה'מסייע' יהיה מחצית מעונשו של המבצע העיקרי. עוד בעניין זה, בהתאם לפסיקה הנוהגת, עונשו של המסייע יהיה קל מזה של המבצע העיקרי, באופן זה שיישמר יחס מתאים של שקילות ביניהם [בעניין זה ראו: ע"פ 2580/14 **אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל**, פסקה 20 (ניתן ביום 23.9.14); ע"פ 2646/15 **מדינת ישראל נ' שאדי אבו בכר**, פסקה 11 (ניתן ביום 16.7.15)].

אי לכך, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בעניינם של נאשמים 1 ו-2 אסתייע במתחם העונש ההולם אשר קבעתי בעניינו של נאשם 3, תוך התחשבות בכך שהורשעו נאשמים אלה רק בסיוע להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וללא הרשעה בהחזקת כלים אסורים.

מתחם העונש ההולם - נאשמים 1 ו-2

יצוין, כי שני המסייעים דכאן ביצעו תפקיד דומה בפרשה. בבחינת **הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה**: שניהם לקחו חלק באותה פרשה עבריינית מתוכננת ומוקפדת, וביצעו פעולות שונות לצורך סיוע לנאשם 3 בביצוע העבירות המיוחסות לו - שימוש באמצעים שונים לצורך אבטחת הסמים (התקנת מצלמות, התקנת מסכי טלוויזיה למעקב, שימוש במכשירי-קשר עבור יצירת קשר), וכן אבטחה פיזית של הסמים על-ידם; כאמור, הסמים נמצאו בחלקם ארוזים ובנוסף לכך נמצא בבית רכוש ששימש לביצוע העבירות; אזכיר כי גם נאשמים אלה הוכרזו כ"סוחרי סמים"; כאמור, בסם ה"הרואין" עסקין, שהינו סם מסוכן וקשה מאוד, שהשפעתו על החברה ועל הציבור היא הרסנית; כמו כן, סיועו הנאשמים לאבטח כמות גדולה של הסם, בהיקף של כמעט 195 גרם.

השוני בין המסייעים נעוץ בכך שנאשם 1 גם שכר את הבית אשר שימש את הנאשמים לצורך ביצוע העבירות. משכך, מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 יביא בחשבון גם פרט זה. מעבר לכך, עולה בבירור שיכולתו של נאשם 1 להבין עד תום את אופי מעשיו וחומרתם היא מוגבלת לנוכח בעיות התפתחותיות שכליות מהן הוא סובל מאז ילדותו.

לאור המקובץ, סבור אני כי מתחמי העונש ההולמים בעניינם של נאשמים 1 ו-2 הם כדלהלן:

באשר לנאשם 1 קבעתי כי יש לקבוע מתחם הנע בין 20 - 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

באשר לנאשם 2 קבעתי כי יש לקבוע מתחם הנע בין 15-24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

משנקבע מתחם הענישה, בשלה השעה להגדיר את העונש שיוצב בתוככי מתחם הענישה, ביחס לשני הנאשמים הנ"ל, תוך התחשבות **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**:

נאשם 1 הוא בעל עבר פלילי מכביד מאוד - הכולל שש הרשעות, וכולל אף מספר הרשעות בתחום עבירות הסמים, בהן הורשע לאורך השנים (2007, 2009, 2012);

יחד עם זאת, לא נעלמו מעיני הנסיבות הבאות בעניינו של נאשם 1: הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם חסך בזמן שיפוטי יקר וכן ייתר את העדתם של עדי התביעה; לנאשם זה נסיבות חיים

קשות, כמפורט לעיל; על-פי המסמכים הרפואיים שהוצגו בפניי, הנאשם סובל ממצב בריאותי קשה.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מוטלים על נאשם 1 העונשים כדלקמן -

א. 26 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מיום מעצרו.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, כל עבירה כנגד פקודת הסמים המסוכנים שאין עניינה צריכה עצמית בלבד.

ג. פסילה מקבל או החזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה, מיום שחרורו ממאסרו.

ד. קנס בסך ₪ 5,000 או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.5.2025.

תשומת לב הנאשם לכך שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר - הדין, באחת מהדרכים הבאות:

1. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה WWW.ECA.GOV.IL;

2. אמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) במספר הטלפון +35592 או 073-2055000.

3. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

נאשם 2 הוא נעדר עבר פלילי; הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם פנה לבית-המשפט, הביע חרטה על מעשיו, והתנצל עליהם; הנאשם חסך בזמן שיפוטי יקר וכן ייתר את העדתם של עדי התביעה; לנאשם נסיבות חיים קשות ואין חולק כי הוא סובל ממצב בריאותי חמור מאוד [הכול כמפורט לעיל במסגרת תסקירי המבחן שנערכו לו, ולאור המסמכים הרפואיים שהוצגו בעניינו].

ביחס לנאשם זה, מצאתי לנכון לסטות ממתחם העונש ההולם שקבעתי, וזאת בשל ההתרשמות שעוד משלבי נערותו הוא סבל מלקות שכלית התפתחותית פועל יוצא של נפילה על ראשו מגובה והדבר חייבו בנטילת טיפול תרופתי רציף. כן התחשבתי בהקשר זה **במצבו הרפואי החמור**, היותו סובל ממחלת הסרטן מזה מספר שנים, כשהטיפולים שעבר כללו בין השאר כריתת אשכיו וטיפולים תרופתיים וכירורגיים נוספים. המצב הבריאותי אף השליך על בריאותו הנפשית. מובן אפוא שריצוי עונש מאסר יהווה עבורו הכבדה יוצאת דופן בהשוואה לעבריינים אחרים. נטלתי בחשבון גם את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי קודם. גם התרשמותו של שירות המבחן, לפיה ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מציב גבולות, בעת הנוכחית היא בעלת משמעות בהקשר זה.

יצוין, כי הפסיקה הנוהגת קובעת כי בבואו של בית-המשפט לשקול חריגה ממתחם העונש ההולם מ"טעמי צדק", שומה עליו לאזן בין הטעמים המצדיקים חריגה מן המתחם, לבין חומרת המעשים שבהם הורשע הנאשם. כן נקבע כי מטעמי צדק, בשל מצבו הרפואי של נאשם, ניתן לסטות לקולה מהמתחם, לאחר בחינה אם עונש מאסר בפועל עלול לסכן את חייו של מי שהורשע בדין או לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו, תוך שקילה מנגד של חומרת המעשים בהם הורשע [ראו בעניין זה: ע"פ

5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.12.15) ; עפ"ג (מחוזי חי') 61867-11-19
מדינת ישראל נ' מוחמד אבו עיסא (ניתן ביום 4.12.19).

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מוטלים על נאשם 2 העונשים כדלקמן -

א. **9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודת שירות**, ללא ניכוי ימי מעצרו בכליאה (75 ימים).
אציין, שלאחר פנייתי אל הממונה על עבודת השירות בעניינו של **נאשם 2**, התקבלה חוות-
דעתו מיום 26.1.25, ולפיה נמצא נאשם זה מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודת שירות
במגבלות, וכן הומלץ על הצבתו כמפורט בחוות-הדעת.

את עבודת השירות יבצע הנאשם בהתאם לחוות-דעת הממונה במשרדי "המשקם חיפה", בכתובת -
רח' השיש 3, חיפה.

**על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 1.4.25, עד השעה 08:00, ביחידת ברקאי - עבודות
שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.**

הנאשם מוזהר בזאת כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה על-פי הנחיות
החוק והממונה, ויובהר כי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו
ולנשיאת יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. **6 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים, כל עבירה כנגד פקודת
הסמים המסוכנים שאין עניינה בצריכת סם או החזקתו לצריכה עצמית בלבד.**

ג. **פסילה מקבל או החזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה.**

ד. **קנס בסך ₪ 5,000 או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.5.2025.**

תשומת לב הנאשם לכך שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות
ברשות האכיפה והגבייה החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר - הדין, באחת מהדרכים הבאות:

1. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה WWW.ECA.GOV.IL;

2. אמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) במספר הטלפון +35592 או
073-2055000.

3. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

העתק גזר-הדין יועבר לעיונו של הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' שבט תשפ"ה, 03 פברואר 2025, במעמד הצדדים.

